

मस्यमनुह्यते विपमस्यं त्यजति (योपितः) R. 3, 19, 6. भर्तारमनुह्यतः क्षिप्यते वीरपत्नयः MBu. 4, 492. गतश्रीकान् — पार्थिवानुराहुं त्वमर्हसि 3, 15632. अनुहः (तनुह् beide Ausgg.) शिखी राजा मिथ्यापचरितो मया dem ich zugethan bin 3, 1308. इत्यादिभिः प्रियशतैरनुह्य मुग्धाम् seine Zuneigung zu erkennen gebend UTTARAR. 53, 3 (71, 1). पश्यदालम्बसे काम तत्तदेवानुह्यसे daran hängst du Spr. 3394. धर्मम्, ज्ञानम्, काममनुह्यते Nir. 14, 6. MBu. 3, 4156. Spr. 4273. दोषम् MBu. 3, 13891. सुखप्रिये 3, 950. धर्म्यमुपभोगम् 12, 6676 (अनुह्ये st. अनुह्ये ed. Bomb.). शौचम् 8390. निजप्रतिज्ञामनुह्यमाना महेष्मताः कर्म समारभते haltend an Spr. 216. धर्ममेवानुह्यति MBu. 3, 2169. धर्मम् 12678. सुखप्रिये 3, 648 (कामात् st. कामान् ed. Bomb.). काममनुह्यता (lies ०ह्यता) MĀRK. P. 73, 16. आश्रमे वासमनुह्य Gefallen findend an R. 7, 48, 5. — 4) gutheissen, billigen; med.: इमाममूलो गोविन्दराज्ञांति नानुह्यमहे KULL. zu M. 4, 7, 11, 180. श्रुतवानस्मि यत्कर्म कृतवानसि भार्गव । अनुह्यमहे ब्रह्मन्पितृरानुपयमास्थितम् (आस्थितः ed. Bomb.) || wir billigen es, dass du R. 1, 76, 2. यस्मैर्विचित्रैर्यज्ञतो भवाय ते राजन्स्वदेशाननुराहुर्मर्हसि Buāg. P. 4, 14, 21. — 5) sich richten nach, Rücksicht nehmen auf: मनोऽनुह्यती भर्तुः MBu. 13, 4497. लोकगाथांमनुह्यन्तः SARVADARĢANAS. 2, 1. नानुरोत्स्ये जगज्जन्मीम् BHATT. 16, 23. कृतं तिर्यञ्चो ऽपि परिचयमनुह्यते UTTARAR. 31, 8 (66, 8). अनुह्यस्व भगवतो वसिष्ठस्यदेशम् 73, 12 (97, 7). शक्तिर्गुणाश्रया तत्र प्रधानमनुह्यते Verz. d. Oxf. H. 162, b, N. 7. स्वामनुह्य बुद्धिम् 198, b, No. 467. न चास्या रुह्यमननुह्य स्वेच्छया नर्म कुर्यात् KĀMAÇ. bei MALLIN. zu KUMĀRAS. 7, 94. नायं पापो मया कृत्त पुक्तः स्यादुनुरोधितुम् । प्राणेन er verdient nicht, dass ich in Bezug auf sein Leben Rücksicht auf ihn nehme MBu. 2, 926. स्वर्गार्थमनुहः so v. a. den Himmel im Auge habend Spr. 4673, v. l. — Vgl. अनुह् fig., अनुरोध figg.

— अयं abhalten, abwehren; verstossen, ausschliessen, namentlich von Herrschaft oder Besitz vertreiben: अयं ज्ञायामरोधम् RV. 10, 34, 2. 3. अतिथिम् AIT. Br. 3, 30. अयन्तेत्रे अयं वरुतम् AV. 3, 3, 4. 12, 3, 43. अयं जीवा अरुह्यन्गृह्यन्ते 18, 2, 27. राष्ट्रान् AIT. Br. 8, 10. ÇAT. Br. 12, 9, 3, 1. TS. 2, 2, 8, 5, 3, 1. यो ऽवगतः सो ऽपरुह्यतो यो ऽपरुहः सो ऽवगच्छतु 6, 6, 5, 3. KĀTH. 27, 5. सिन्धुनिद्राज्ञांतिर्ष्योगपरुह्यन् PANKAV. Br. 12, 12, 6. 15, 3, 25. 18, 3, 5. KĀTH. ÇR. 19, 1, 3. 22, 9, 16. अयं रुहः KĀM. NĪTIS. 13, 73 fehlerhaft für उपरुहः (vgl. 67). Vgl. अपरोद्ध, अपरोध. — desid. अयं रुह्यमानं den man abschaffen will KĀTH. 37, 11.

— व्ययं intens. Jmd verstossen, der Herrschaft berauben R. ed. Bomb. 2, 38, 20; vgl. u. अयं intens.

— अयि 1) abwehren, abhalten MBu. 8, 4308. — 2) in Verwirrung bringen: सैनिकास्तपोवनमभिरुह्यति ÇĀK. Ch. 24, 10. 33, 3. उपरुह्यति die andere Recension.

— अय 1) Jmd abhalten, zurückhalten: न शशाकोत्तैर्वाक्वैरवरोहुं समुद्यतम् R. 3, 1, 33. मा गा इत्यवरुहः ÇĀK. 33. SĀH. D. 48, 8. versperren, hemmen: स्रोतसो वर्तमान्यवरुह्यते गर्भेण Suçr. 1, 328, 8. festhalten, einschliessen (nach dem Comm.): अयं श्मशा रुहः RV. 10, 103, 1. absondern, zurückstellen, einsperren; beseitigen: गवां सहस्रम् ÇAT. Br. 11, 6, 3, 1. 14, 6, 2. उद्गतारम् 13, 2, 2. सप्त भ्रातृव्यान् 14, 5, 2, 1. 6, 2. ÇĀKH. Br. 12, 8. SHAPV. Br. 4, 2. अवरोधि गौर्वदत्तेन wurde eingesperrt, अवा-

रुहः गौः स्वयमेव sperrte sich selbst ein P. 3, 1, 64, Sch. mit doppeltem acc. P. 1, 4, 51. अवरुहः गौः ब्रजम् Schol. शोकं चित्तमवरुहत् er schloss seinen Kummer in's Herz ein BHATT. 6, 9. gewöhnlicher mit acc. und loc.: आत्मानमात्मन्यवरुह्य Buāg. P. 2, 2, 16. ईश्वरः सद्यो ह्यवरुह्यते ऽत्र कृतिभिः शुश्रूषुभिः 1, 1, 2. तिर्यन्नुप्यविबुधादिषु — अवरुहदेहः 3, 9, 19. अवरुहानु दासीषु eingeschlossen JĀG. 2, 290. अनाविकाः eingeeht M. 8, 236. मरुता तस्य वृद्धवन्धव्या अवरुह इवाभवत् gleichsam eingesperrt RĀGA-TAR. 6, 286. तामवरुहत्वमनैपीत् so v. a. sperrte sie in seinen Harem ein (vgl. अवरोध) 4, 677. भवानीनयिः स्त्रीगणार्बुदसहस्रैरवरुह्यमानः (= सर्वतः सेव्यमानः Comm.) umlagert, umgeben Buāg. P. 5, 17, 16. belagern: पुरमवारुणत् Daçak. 93, 20. काञ्च्या गाढरावरुहवसनप्राप्ता zugezogen, zusammengebunden Spr. 630. med. bei sich behalten, zurückhalten so v. a. nicht gewähren: अयं प्रवर्तितो धर्मस्तुलो धारयता तया । स्वर्गद्वारं च वृत्तिं च भूतानामवरोत्स्यते || MBu. 12, 9396. in sich schliessen, enthalten Buāg. P. 3, 12, 11. अवरुहः = अपरुहः verstossen, ausschliessen, vertreiben: यस्य चर्ये ऽवरुह्यते R. 2, 30, 9. राष्ट्रान् KAUC. 16. ÇĀKH. ÇR. 14, 30, 8. पाञ्चालस्य वने वसतो वरुहस्य (d. i. ऽवरुहस्य, wie schon WEBER vermuthet hat) KĀTH. ANUKR. in Ind. St. 3, 460. अवरुहो ऽचरत्पार्थो वर्षाणि त्रिदशानि च MBu. 4, 2011. अवरुहः bedeckt, verhüllt: निगादितत्रैर्जलधराजालैश्चकमवरुहं द्रुममथ वाहः । यदि विपदेवं भवति सुभितम् VARĀH. BRU. S. 24, 20. अवरुहश्चरन् unerkannt, incognito Daçak. 101, 15. — 2) act. verleihen, verschaffen (für Jmd abfordern): सा मे ऽमुष्मादिदमवरुह्यात् (v. l. अवरुह्याम् erlange für mich) KAUSH. UP. 2, 3. med. erhalten, erlangen, erreichen (für sich absondern, als sein Theil verwahren): अपरिमितं लोकमव रुह्ये AV. 9, 5, 22. 6, 9, 40. पृथो देवयानान् 15, 11, 3. अमृतस्य भुतम् 13, 2, 15. तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चार्वारुह्य TS. 2, 5, 2. सर्वतः एवैनमवरुह्य चिनुते 5, 7, 10, 2. प्रज्ञामवरुह्यमीहि 7, 2, 8, 1. AIT. Br. 1, 6, 12. 2, 17, 3. 2. कामम् KĀTH. 33, 1. ÇAT. Br. 4, 6, 20. अमम् 5, 2, 2, 3. 10, 6, 5, 8. सर्वं कैवास्य तदात्मवरुहमभिजितम् 11, 2, 1. 12, 7, 2. 14, 4, 3, 31 (अवारुह्यत् BRU. ĀN. UP. 1, 3, 21). SHAPV. Br. 3, 7. KĀHND. UP. 2, 13, 2. Buāg. P. 2, 7, 21 (wo die ed. Bomb. अमृतापरुवावरुह्य आयुश्च liest; das erste अव erklärt der Comm. अवसन्नं पूर्व दैत्यैः). 3, 23, 27. 4, 13, 9 (अवरुह्यानः = आयुवन्, ज्ञानम् Comm.). 5, 1, 15. 2, 21. 4, 4. 14, 1. 22. 33 (der Comm. ergänzt मुखडः-खादि, BUNOUF übersetzt अवरुह्यान durch s'arrétant). 39 (अवरुह्यते st. अवरुहः). 10, 68, 28. 11, 12, 2. act.: परां काष्ठामचिरादवरोत्स्यसि 3, 33, 10. सर्वे कामा अवरुहः स्युः ÇĀKH. zu KĀHND. UP. S. 16. Buāg. P. 3, 23, 7. 10, 13, 22. MĀRK. P. 49, 58 (?). — 3) an Jmd hängen, Jmd zugethan sein (vgl. अनु): पृथमेवावरुह्यती Buāg. P. 4, 13, 5. — Vgl. 2. अवरोध fig., 2. अवरोधन. — caus. वेगावरोधित wohl verstopft Suçr. 2, 239, 3. — desid. med. अवरुह्यते zu erlangen wünschen, einzuholen suchen TS. 1, 5, 1. 1. TBR. 1, 3, 1. 2, 1, 2, 1. AIT. Br. 1, 12. अमृतत्वम् ÇAT. Br. 10, 4, 3, 6. KĀTH. 12, 5. पशून् ĀÇV. ÇR. 11, 2, 18. Buāg. P. 3, 9, 18. 9, 13, 10. act. 4, 8, 30. — intens. aus der Herrschaft vertreiben, der Herrschaft berauben: अतिक्रातवया राजा मा स्मैमवरोह्यः (स्मैन् व्यपरोह्यः ed. Bomb.). कामारराये जीवस्व तस्यैवाज्ञा प्रवर्तताम् || R. 2, 38, 20. — पर्यव s. पर्यवरोध.

— प्रत्यय 1) hemmen, unterdrücken: प्रत्यवरुहभोजन Buāg. P. 4, 10,